

Zaufanie do banku centralnego

Analiza koncepcji w modelu nowokeynesistowskim

Tomasz Łyziak

Abstrakt: Znaczenie postrzegania przez sektor prywatny zdolności i determinacji banku centralnego do osiągania celów polityki pieniężnej jest od dawna podkreślane w literaturze makroekonomicznej. Bank centralny, który jest zdolny przekonać sektor prywatny, że ma środki i motywację do tego, by realizować swe cele, w rezultacie łatwiej je osiąga dzięki odpowiedniemu kształtowaniu oczekiwań podmiotów sektora prywatnego. Sposób analizy i opisu postrzegania banku centralnego przez sektor prywatny zmieniał się w czasie, co przejawiało się ewolucją dominującej terminologii i rozłożenia akcentów w literaturze teoretycznej i empirycznej. W badaniu dokonuję przeglądu rozwoju koncepcji postrzegania przez podmioty prywatne banku centralnego, poczynając od koncepcji wiarygodności banku centralnego (ang. *central bank credibility*), poprzez koncepcję zakotwiczenia oczekiwań inflacyjnych (ang. *anchoring of inflation expectations*), aż do pojęcia zaufania do banku centralnego (ang. *central bank trust*). Celem badań empirycznych jest przeanalizowanie dwóch głównych wymiarów zaufania do banku centralnego, definiowanych zgodnie z nowym podejściem zaproponowanym przez de Grauwe i Ji (2024), i ich wpływu na wyniki polityki pieniężnej. Dokonuję tego w kalibrowanym modelu nowokeynesistowskim, uszczegóławiając i rozszerzając wnioski z badania de Grauwe i Ji (2024).

JEL: E43, E47, E52

Słowa kluczowe: zaufanie do banku centralnego, formułowanie oczekiwań, polityka pieniężna, model nowokeynesistowski